

Čís. 12619.

Rekurs proti rozhodnutí rozsudku o útratách nemá odkládacího účinku, nebylo-li podle § 524, druhý odstavec, c. ř. s. nařízeno stavení jeho výkonu.

Bylo-li v rozepři několika žalobců proti několika žalovaným uloženo solidární plnění útrat žalobcům, aniž však bylo vysloveno, že každý ze žalovaných může na nich žádati náhradu celých útrat, mají žalobci nahraditi jednotlivým žalovaným jen část procesních útrat, podle počtu žalovaných na ně připadající.

(Rozh. ze dne 19. května 1933, R I 441/33.)

Žaloba spolku F. a jeho místní skupiny v T. proti Josefu M-ovi, Františku F-ovi, Františku P-ovi a Rudolfu P-ovi byla procesním soudem první stolice zamítnuta a žalobcům bylo uloženo, by nahradili žalovaným rukou společnou a nerozdílnou útraty 5.660 Kč do 14 dnů pod exekucí. Žalobci podali odvolání jen ohledně žalovaných Josefa M-a, Františka F-a a Rudolfa P-a. Do útratového výroku podal recurs František F. Návrhu Františka F-a, by mu byla k vydobytí útrat 5.660 Kč povolena exekuce, soud první stolice vyhověl. Rekursní soud exekuční návrh zamítl, maje za to, že útratový výrok nenabyl právní moci, ježto vymáhající věřitel ho napadl rekuresem.

Nejvyšší soud vyhověl částečně dovolacímu rekursu vymáhajícího věřitele a obnovil usnesení prvního soudu ohledně 1.415 Kč.

Důvody:

Nelze souhlasiti s rekursním soudem, že rozhodnutí o útratách v rozsudku okresního soudu v H. ze dne 27. srpna 1932 C 381/30-46 nenabyl právní moci, protože sama vymáhající strana podala proti tomuto rozhodnutí recurs, a to již proto ne, že podle § 524 první odstavec c. ř. s. ani recurs proti rozhodnutí o útratách nemá odkládacího účinku (sb. n. s. 4743, 11994), a nebylo ani tvrzeno, že podle § 524 druhý odstavec c. ř. s. bylo zařízeno stavení výkonu. Přes to nebylo lze dovolacímu rekursu vyhověti úplně. Zmíněným rozsudkem okresního soudu v H., tvořícím exekuční titul, byla žaloba zamítnuta a žalobcům bylo uloženo, by žalovaným Josefu M-ovi, Františku F-ovi, Františku P-ovi a Rudolfu P-ovi rukou společnou a nedílnou nahradili 5.660 Kč procesních útrat do 14 dnů pod exekucí. Tento rozsudek byl žalobci napaden odvoláním jen ohledně žalovaných M-a, F-a a Rudolfa P-a a má proto dovolací rekurent pravdu, když tvrdí, že ohledně nynějšího vymáhajícího věřitele Františka P-a nabyl právní moci, a to vzhledem k tomu, co výše uvedeno, i ve výroku o útratách. Ale dovolací recurs přezírá, že náhrada útrat jest plněním dělitelným (§ 889 obč. zák.) a že rozsudkem bylo sice uloženo solidární plnění žalobcům, ale nebylo jím vysloveno, že každý ze žalovaných může na nich žádati

náhradu celých útrat (§ 890 obč. zák.). Podle exekučního titulu, pokud nabytí právní moci, mají tudíž žalobci nahraditi dovolacímu rekurentovi jen část procesních útrat 5.660 Kč podle počtu žalovaných na něho připadající, t. j. jednu čtvrtinu částkou 1.415 Kč, a jen ohledně této částky a příslušné částky útrat návrhu mohla tudíž navržená exekuce podle § 7 první odstavec ex. ř. býti povolena. Bylo proto dovolacímu rekursu jen částečně vyhověno a rozhodnuto, jak výše uvedeno.

Čís. 12620.

K zastavené věci lze nabytí vlastnického práva odevzdáním a přijetím zástavního lístku zastavárny.

(Rozh. ze dne 19. května 1933, Rv I 2080/31.)

Žalobě, jíž se domáhala žalující společnost na žalované firmě uznání vlastnictví k motocyklu, bylo vyhověno soudy všech tří stolic, Nejvyšším soudem z těchto

důvodů:

Pokud jde o dovolací důvod nesprávného právního posouzení věci (§ 503 čís. 4 c. ř. s.), jest rozhodnou jen otázka, zda žalobkyně nabytí vlastnictví k spornému motocyklu, který žalovaná prodala Albertu B-ovi s výhradou vlastnického práva až do úplného zaplacení kupní ceny a který byl Albertem B-em zastaven u Zástavního a půjčovního ústavu v Praze. Je nesporno, že žalovaná odevzdala motocykl před jeho úplným zaplacením Albertu B-ovi k užívání, či jinými slovy mu jej svěřila k užívání, a že žalobkyně při odevzdání a přijetí zástavního lístku, který Pražskou zastavárnou při zastavení motocyklu Albertu P-ovi byl vydán, byla bezelstná, takže tu byly podmínky pro nabytí vlastnictví k motocyklu žalobkyní po rozumu § 367 obč. zák., a jde pak o to, zda žalobkyně tím, že jí byl odevzdán zástavní lístek na místě placení, nabytí k spornému motocyklu vlastnického práva podle § 427 obč. zák. Podle tohoto zákonného ustanovení je přípustné symbolické odevzdání, či jak zákon praví odevzdání »znamenitými« všude tam, kde hmotné odevzdání je buď přímo nemožné anebo by bylo spojeno s velkými obtížemi. Tento předpoklad dopadá na projednávaný případ, když motocykl byl zastaven u Pražské zastavárny. Nemůže pak býti pochybnosti o tom, že žalobkyně nabytí vlastnictví k motocyklu odevzdáním a přijetím zástavního lístku Pražské zastavárny, neboť tím byly splněny podmínky druhého případu symbolické tradice podle § 427 obč. zák. Odevzdáním zástavního lístku nabytí žalobkyně možnosti uvázat se výlučně v držení motocyklu a jest proto zástavní lístek pokládati po rozumu § 427 obč. zák. za nástroj právní (instrumentum juridicum), jehož odevzdáním a přijetím se nabytí vlastnictví k zastavené věci (srov. Klangův komentář k § 427 III 1 c) a 4), kde se přesvědčivě do- ličuje, že občanský zákoník uvádí v § 427 prostředky, jimiž se děje